möödä minewät, käsk tema omal tütrikul perra kullelda kes ta olessi. Kuningat es ole kuttun. Kui tütrik temalt küsse kes ta olessi, ütel mies: „Ubina müija, nink kas ei taha te preili ka mönda osta, siin om proow, söö!" Kui nüüd tütrik seije, saije ta kolm körd ilusambas, ent tema esies tija. Tütrik läts kodu nink ütel tull mihel om ubiniid müwwä. Kui kuninga tütär tütrikut näije küsse ta: „Kost sa nii ilusas olet saanu." Et tütrik es usu seda, sis weie kuninga tütär teda peegli ette ja ütel: „Kae, missugune sa olet. Tütrik könel nüüd, et ta ubina müija käest ennegi üte ubina ollew saanu. Nüüd kaskse kuninga tütrik endal ka kolm ubinad tuwwa, maskumis mas. Pea saije ta ka. Kui ta üte ubina ära seie kaswi tälle lamba hand

Seie kuninga tütär töise ubina ära, sis kaswi lamba nahk pääle; ta seije ta kolmandna ubinä ära siis olli walmis lammas. Kui kuningar kodu tulli nink oma tütre perrä küsse, sis wastas tütrik: „Ta läts ammugé omma kambrede ja ma ei tija, mes ta sääl teeb." Kui kuningas kaema läts, löidse ta usse kinni, nink kuuldse sisen lamba määgmist. Kuninga käsü pääl murtas uss wallale ja löudäs taren lammas, kes inemise keeli könel ja enda kuninga tütres tunnist. Kuningas andse nüüd käsku wällä oma riigi sisse, et kiik tohtre peäwä temä manu koku tulemä, olgu temä suurest wöi alatust söost, kes üssike aga tohtre nimme kannab. Kuninga käsü pääle koguwä nüüd ka tohtre, nink igaüts pruuk omma rohtu kats nädälit. Ent miski rohu ei awitä midägi. Tohtre seiwä nink jöiwä häste priskesti. Kuningar lubas nüüd poole omast kuning-